

**B**enedictus dñs de⁹ israel a seculo et vsq; in seculū ⁊ dicet omnis populus fiat fiat

**B**ndi. deus isrl. i. videntiu deū in via p fidē ⁊ in patria p specē sicut ē (a seculo) .i. ab eterno ( ⁊ vsq; in seculū ) .i. in eternū ( ⁊ dicet ois pplis ) .i. pdestinat⁹ ( fiat fiat ) p geminationē itellige laudis pfectionē ⁊ eternitatē ⁊ ponitur binari⁹ p nūero infinito: qz sp laudabūt. Sz pōt h queri q̄ nō possum⁹ bñdicere deū cū dicat. Hebre. viij. Sine vlla cōtradictione q̄ minus ē a meliori bñdicat: ⁊ q̄s ē melior deo: nullus. ergo nullus p̄t deū bñdicere. Solutio ē benedictio laudis siue gr̄az actionis fm q̄ d̄r Job. xxxij. Bñdictio pituri sup me veniebat. i. paupis. ⁊ Apoca. viij. Bñdictio ⁊ dantas ⁊ sapiētia et gratia: actio ⁊c. ⁊ hac bñdictione pōt bō ⁊ debet deū bñdicere. Itē ē benedictio q̄ est consecratio. Nūe. vj. Sic bñdicetis filijs isrl: sic sp maior minorū bñdicat: vñ sic deo nō possumus bñdicere: bi tres versus sunt. j. Paral. xvj. vbi sic d̄r. Cōfitemini dño quoniā bonus qm̄ in se. mi. ei⁹: ⁊ dicite salua nos de⁹ salutar⁹ noster: ⁊ congrega nos ⁊ erue nos de gentibus vt p̄fiteamur noi sancto t. ⁊ exultem⁹ in carminib⁹ t. bñdictus deus isrl ab eterno ⁊ vsq; in eternū ⁊ dicat ois pplis amē. ⁊ ymnium deo. **Moralit̄.** (saluos fac nos) dicit p̄ctōres in p̄senti salute gratie. in futuro salute glorie: ⁊ dicit (fac nos saluos) nō diuites vel sciētes vl⁹ potentes ⁊ duo dicit: ⁊ duo mala seculi: ⁊ periculū mūdi dicit (salua) ⁊ scisma dicit (cōgrega) et cōgregatiōe sequit̄ salua ⁊ ex disp̄sione periculum ⁊ p̄dicatio: ideo dñs venit ⁊ passus ē vt disp̄s cōgregaret sicut d̄r Job. xj. moriturus erat p gente ⁊ nō tm̄ p gēte: s̄ vñ filios dei q̄ erant disp̄si cōgregaret in vñū. e contrario autē sathanas. i. dyabolus venit vt disp̄gat vñ dicit dñs Mat. xij. Qui nō ē mecum cōtra me ē: ⁊ q̄ nō congregat mecum disp̄gat. Ero. v. Disp̄si sunt filij isrl a pharaone p egyptū ad colligendas paleas. Sicut em̄ dyabolus callidus aduersarius q̄ multitudo cōgregata: fortis ē ⁊ inuincibilis ⁊ terribilis ē vt castrorū acies ordinata: vñ semp la borat ad separationē ⁊ scisma. p̄ter hoc petūt iusti (et cōgrega nos de nationib⁹) in arime p̄lati ⁊ doctores debent p̄gregari (de nationibus) .i. separari a vita seculari et tumultu q̄ hominē dissoluunt ⁊ separat a seip̄o: ideo bñ dicit Act. xij. Segregate mibi paulū et barnabam in opus ad qd̄ assumpti eos: nos dicit nō tm̄ corpa n̄ra: qz mlti s̄ corpe p̄gregati ⁊ corde diuisi: s̄ de bonis d̄r Act. iij. Multitudinis credentiū erat cor vñū ⁊ aia vna. Bere. xxiij. da bo eis cor vñū ⁊ animā vñā vt timeāt me vniuersis dieb⁹ ⁊ bñ sit eis (cōgrega) ergo (nos) dñe (vt p̄fiteamur) p̄fessione dupliē p̄ctōz ⁊ laudis (noi sancto t. qd̄ ē iesus cui vñ fieri p̄fessio p̄ctōz: vt fiat in spe salutis obrinēdet cōfessio laudis: qz illud nōmē debem⁹ laudare qd̄ p nobis suscepit Ero. xxxij. Fecerūt ⁊ laminā sacre venerationis de auro purissimo scripserūtq; in ip̄a ope gemmario sc̄m dñi: hoc ē nōmē qd̄ ē sup omne nōmē P̄bly. ij. Nec ē aliqd̄ nōmē sub celo datū hoibus in q̄ opteat nos saluos fieri: sicut d̄r Act. iij. Sūt aut̄ quidā ypocrite q̄ faciūt p̄fessionē p̄ctōz ⁊ laudis ad hoc vt añ hoibus laudent et sancti reputent: p̄ter hoc bñ addit ( ⁊ gloriemur in lau t. ) nō in terra. Mat. vi. Aideāt opa v̄ra bona ⁊ gloriēt patrē vestrū q̄ in ce. ē. ps. Nō nobis dñe nō no. s̄ noi t. da gloriā. hoc ē qd̄ h dicit (gloriemur in lau. t.) dicētes tam opere ⁊ corde qz ore (bñdictus) sit (dñs) ergo metuēdus ⁊ ei seruandū est (deus) ergo colendus (isrl) .i. videntiu deū nō cecorū. Mat. vi. Nō est deus mortuorū sed viuorū ergo nec cecorū. qui tenebras colunt Job. iij. Lux venit in mundū ⁊ dilexerūt homines tenebras magis q̄ lucem (a se. ⁊ vs. i. se.) Ecce ponit h terminū a q̄r em̄inū ad quē i q̄ docet nos ⁊ arguit eos q̄ nolunt moueri a seculo. s̄ ibi semper stare. ⁊ tota vita xp̄iani nō est nisi quedā p̄fessio (a seculo) neq; (ad seculū) beatum. hanc aut̄ laudem. s̄ cordis ois. operis. non debent facere soli sacerdotes ⁊ clerici. s̄ omnes xp̄iani. vnde addit ( ⁊ dicet omnis populus fiat fiat ) ps. Laudate dñm omnes gentes lau. ⁊c.

**D**e⁹ quō d̄r bñdici a nobis.

**Moralit̄**

**D**e nōmē. sus debem⁹ laudare ⁊ venerari.

**C**onfitemini domino quoniam bonus: qm̄ in seculū misericordia eius Titulus alla alla) bñc ps. cū duob⁹ p̄cedentib⁹ cōmunis est materia. sicut similis est titulus. inuitamur em̄ in hoc ps. Ad vtrāq; confessionem ⁊ p̄ter hoc competenter duplicatur alleluia. vel p̄ter duplicem parietem ecclesie confitentis. de gentibus ⁊ iudeis. sicut apostolus dixit Rom. viij. Et Gall. iij. Abba pater licet idē significet abba qd̄ pater. abba dixit p conuersione iudeorū. pater pro conuersione gentium. Docet autēz hic ps. quid sum⁹ nos per nos. s̄ infirmi ⁊ mali. quid p dei misericordias. s̄ boni ⁊ filij dei. ⁊ per bec superbia conuertitur. vt gratia gloriificetur que de quatuor tentationibus liberat quas in h ps. ponit. intentio ē mouere ad vtrāq; confessionē. Modus septem sunt p̄tiones. Primo monet redemptos confiteri qd̄ est intentio sua. Secundo ponitur primam tentationē ⁊ liberationem ab ea. que tentatio est error quo aliquis nihil expectat post banc vitam. bec tentatio ibi ostenditur (errauerunt) Tercio ponit secundā tentationem que est difficultas vincendarum cupiditatū in via ⁊ liberationem ab ea ibi (sedentes) Quarto ponit terciā tentationem que est tediū benefaciendi ⁊ liberationem ab ea ibi (oem escā) Quinto ponit quartā tentationē que est tempestas seculi quotiens ecclesiā turbans rectorē q̄ a tribus p̄cedentib⁹ liberatus fortasse dignus ē vt in gubernaculo nauis constituat hanc inq; ostendit ⁊ liberationē ab ea ibi (q̄ descēdunt) Et sciendū q̄ post enarrationē vniuscuiusq; tentationis supponitur clamor. liberatio. miserationis cōfessio clamor ibi ( ⁊ clamauerūt) liberatio ibi (de necessitatib⁹) cōfessio ibi (cōfiteantur) Sexto cōmendat ecclesiā ostendendo in nobis gratiā dei ⁊ ip̄m deū superbis resistere: et humilibus gratiā dare ⁊ ostendit qualiter ecclesia p̄ficit ibi (posuit flumina. Septimo de hereticis adiūgit. q. s̄ ipsius destructio: erecta est ecclesia ibi ( ⁊ pauci) hunc ps. ita diuidit aug⁹. vnde cassiodorus se auctoritates habere dicit etiam ceteros diuidendi q̄uis ip̄e cassiodorus hunc ip̄m ps. aliter diuidat. Primo ergo monens ad confessionē dicit (confitemini domino) vtrāq; confessione. Sed primo allegorice legamus de confessione laudis. Secundo moralit̄ de confessione peccatorū (confitemini domino) ebri. sto id est laudate ip̄m simul corde ore ⁊ opere. Leuiti. vij. Offerēbāt panes simul cum confessione. Roman. x. Cor de creditur ad iusticiā. ore autem confessio fit ad fa. vl⁹ (cōfitemini) .i. simul fatemini nouū ⁊ vetus testa. (dño) id ē ad honore xp̄i. q̄ vtriusq; est conditor ⁊ hoc est contra iudeos ⁊ manicheos. quia p̄mi nouū ⁊ alij vetus repobant testamentum (vel confitemini) .i. simul ⁊ cōcorditer vtriusq; .i. iudei ⁊ gentiles fidem confitemini dico (quoniā ē bonus) in se. q. d. non solum quia beneficus vt mercenarij ps. Confitebitur tibi cum benefeceris ei sed primo ⁊ principaliter fatemini (quoniā bonus) vt filij. Secundo quoniam in seculum misericordia eius. q. d. Secundo quoniā am beneficus hoc est quod dicit (quoniā in se.) .i. in eternum durat (misericordia eius) .i. redemptio ⁊ saluatiō nostra quā de misericordia sua fecit ps. in eternū misericordia ei⁹ ⁊ ad ip̄m laudē hoc debent dicere ⁊ narrare illi quib⁹ hoc beneficium fecit. vnde addit.

ps. cvj.

**A**llegorice d̄ cōfessioe laudis.

**B**icāt qui redempti sunt a domino quos redemit de manu inimici: de regionib⁹ congregauit eos.

**D**icant modo in presenti hoc quod dico scilicet (quoniam in seculum misericordia ei⁹) illi (qui redempti sūt) non a quocunq; (sed a domino) id est christo qui ē dominus omnium. Ep̄hes. j. In quo habemus redemptionem per sanguinem eius. j. Petri. j. Non corruptilibus auro et argento redempti estis de vana vestra conuersatione paterne traditionis: sed precioso sanguine quasi agni incontaminati et immaculati christi iesu (quos redemit) ipse domin⁹ (de manu inimici). D̄see. tredecimo. De manu mortis liberabo eos. de morte redimam eos. Esaie. xliij. Redemī te et vocaui te nomine tuo seruus meus

es tu et non dicit de manibus. quod adhuc manibus flagellante dyabolus non trahente. Epoca. xx. Agavit eum mille annis. et ne iudeus qui liberatus fuit a pharaone hoc sibi soli attribuat bene subiungit (de regionibus congregavit eos). scilicet de quatuor climatibus mundi vult subdit dividendo.

**A solis ortu et occasu ab aquilone et mari**

**A** solis ortu et occasu. scilicet ab oriente et occidente. Ab aquilone et mari. id est ab austro et ponit mare pro austro quod austro fiat versus oceanum quod antonomastice dicitur mare eo quod maius sit ceteris. Item. x. non est persona acceptor deus sed in omni gente qui timet deum et operatur iustitiam acceptus est illi. Moraliter de confessione sacramentali. littera (confitemini domino) peccata vestra et non timeatis confiteri (quonia ipse est bonus). id est benignus non servus e contrario enim est in curia dei et in curia seculi. in curia eius seculi si quis confitetur peccatum suum punitur. in curia autem dei qui confitetur peccatum absoluit hoc. procedit de bonitate dei. vixi confitebor ad verum. me iniustus. in. do. et tu remi. ipse. pec. mei. sicut modo est bonus et benignus penitentibus. ita in futuro erit durus et austerus in peccato perversitatibus. vult penitentium est ei dum adhuc misericors et bonus est. vult subdit (quoniam in se. misericors eius) in seculo dicit. non post seculum quod quidam durat seculi miseria durat dei misericordia. Cum autem homo sublatu est per mortem de seculo. id est non est invenire misericordiam quod significat. Ego. xvij. Cum incalisset sol non inveniebat manna. Lu. xvij. Tenet dicitur in quibus desiderabitis videre unum diem domini. sicut sunt quidam qui postquam confessi sunt semel. nolunt amplius confiteri. cum tamen offensio homo etiam post pacem penitentiam se peccato rem debeat confiteri. unde subdit (dicat nunc). id est peccata sua in confessione (quod) autem per penitentiam (redempti sunt a domino). quod. quantacumque satisfactione. per peccatis suis egerint. adhuc tamen peccata confiteantur. vult illud domini psalmi. Lu. xvij. Cum omnia bona feceritis dicatis servi inutiles sumus. et licet ipsi peccatores faciant penitentiam et solvant redemptionem tamen (a domino) factam esse debent. quod dicit Job. xv. Sine me nihil potestis facere. Esa. lxxvj. Omnia opera nostra operatus es in nobis domine vult adhuc apte subiungit. quos redemit (de manu inimici). id est dyaboli in cuius manu sunt omnes peccatores sicut iustorum anime in manu dei sunt. Sap. iij. Et bene per penitentiam quam deus operatur in nobis dicitur nos redimere. id est iterum emergere. plus enim nos cinit agendo penitentiam in nobis. ipsis. unde monet aplos. j. Cor. vj. Empti estis pretio magno. scilicet christi sanguine. glorificate ergo et portate deum in corpore vestro quasi dicat iustum est ut ex quo de christi sanguine facta fuit prima emptio de nostra pena et labore fit et redemptio. dyabolus autem quos habet in manu sua dispergit et dividit sicut tactum est in precedenti lectione. et hoc per scissuram per diversas hereses. per diversa peccata. de quibus oportet ut dominus redempturus eos congreget ipsos unde addit (de regionibus congregavit eos) id est de diversis vicibus in que dyabolus disperferat eos. quosdam enim dispergit in regionem egypti per infidelitatem quosdam in chaldeam per ferocitatem. caldea enim interpretatur feror. quosdam apud moabitas per luxuriam et incestum. moab enim interpretatur ex parte quia filia loth concepit eum de parte vbi commisit incestum quosdam apud amonitas per iram quia amon interpretatur populus turbidus quosdam apud syriam. per superbiam. syria enim interpretatur sublimis et sic potest dici de multis alijs regionibus sed de hijs congregat eos dominus ad unitatem fidei ad ydentitatem charitatis et hoc facit per penitentiam que est auxilium eius. Esaie. xj. Te uabit dominus signum in nationibus et congregabit profugos israhel et dispersos iuda colliget a quatuor plagis terre de quibus plagis bene subiungit. propheta (a solis ortu et occasu ab aquilone et mari) per solis ortum intelligi potest presumptio que quicquid est de bono oritur. per occasum despectio. per aquilone aduersitas. per austrum prosperitas. sicut per austrum recte ponit mare quod prosperitas. huius mundi multi amaritudinibus resperfa est. Item per ortum intelligi potest ingressus hominis in mundum per occasum mors. per aquilone infernus. per austrum paradysus a quibus. id est per quorum consideratione congregantur homines ad deum. Item per quatuor plagas quatuor etates itel

ligunt ortus est adolescentia occasus senium siue mors aquilone senectus. auster etas dissoluta. de qualibet congregat dominus. De prima Treuo. iij. Bonum est viro cum portauerit iugum ab adolescentia sua. De secunda Luce. xij. Et si in tertia vigilia venerit. De apulone. Esa. xlvij. Elegi te de camino paupertatis. De vlt. supra confitebit tibi cum bene ei. De quatuor simul. Canti. vj. zc.

**Errauerunt in solitudine in aquoso viam ciuitatis habitaculi non inuenerunt.**

**S**ecunda pars vbi ponit prima tetratio. scilicet error qui allegorice fuit in iudeis. et etiam in gentibus ante conversionem. Dicit ergo (errauerunt in solitudine). id est solitarij desertorij deo (in aquoso). id est in corde vel statu qui est sine aqua gratie et doctrine et de hoc errore Esa. lxxij. Quare errare nos fecisti de vult tuis indurasti cor nostrum ne timerem te (viam ciuitatis habitaculi). id est ecclesie militantis in qua habitandum est (non inuenerunt) ciuitas habitaculi dicitur militans ecclesia quod est transitoria et transiens et non habet nisi habitaculum quia est in via. ciuitas vero habitationis est ecclesia triumphantis. Glo. tamē dicit ciuitatem habitaculi esse triumphantem ecclesiam. scilicet supernam irsem via que ducit ad eam est christus qui dicit Job. xliij. Ego sum via. hac viam (non inuenerunt) ipsi errantes et propter hoc.

**Esurentes et sitientes: anima eorum in ipsis deficit.**

**E**su. et sitiē. inopia. scilicet sine cibo verbi dei et potu gratie. et ideo (anima eorum) qui non excessit se sed mansit (in ipsis) se sibi sufficere putant (defecit) iudei enim in suis legalibus confidebant et gentes in suo libero arbitrio. unde dixit quidam. Det vitam det opes animam mihi ipse parabo. et propter hoc ad viam veritatis christum non accedebant per fidei sed tandem cognoscetes defectum suum ad deum qui potes erat super piere damauerunt. unde subdit.

**Et clamauerunt ad dominum cum tribularentur: et de necessitatibus eorum eripuit eos.**

**C**la. cum tri. in hijs que dicta sunt (et de necessitatibus eorum) id est in inuitabilibus malis (eripuit eos) quasi enim quadam necessitate peccabant gentes. perni et afflicti ad ydolatriam et in dei quod tenebatur implere legem de qua tunc dicit petrus Act. xvj. Sed est onus quod neque nos neque presens nisi portare potuimus et de hijs necessitatibus ereptos.

**Et eduxit eos in viam rectam: ut irent in ciuitatem habitationis.**

**E**du. in via recta) qui est christus hoc est illud quod supradictum est (errauerunt) et (ut irent) bene operando (in ciuitate habitationis). id est in celis. hoc est illud supra via ciuitatis habitaculi non inuenerunt. celum autem dicitur ciuitas habitationis quod est ibi ciuitas unitas. id est enim voluit et idem noluit et in deo omnes pueniunt. ibi etiam est habitatio qui non poterit dissolui: sed habitaculum vie pntis dissoluet. ij. Cor. v. Dicebat ille cui conuersa. Cuius que dicitur erat in celis. scilicet quoniam si terrestris domus nostra huius habitacionis dissoluatur quod edificatione ex deo habemus domum non manufactam eternam in celis quod hoc fecit dominus eis non eorum meritis sed pura misericordia.

**Confiteantur domino misericordie eius et mirabilia eius filijs hominum.**

**C**ofi. do. mi. ei. id est boies. propter misericordias eius (et mirabilia eius) exhibita (filijs hominum) id est filijs hominum laudent eum propter mirabilia sibi ab eo exhibita misericordia domini fuit in hoc quod ita liberauit eos quod. scilicet per eis dedit filium suum ad mortem. vult canit ecclesia in persona defunctorum creator omnium rerum deus qui me de limo terre formasti et mirabiliter proprio sanguine redemisti. Et notandum quod iste est octauus versus. huius psalmi in quo sicut in primo agit de confessione laudis et redit. viij. ad caput. sicut Mat. v. viij. Beatitudo. Item. xv. versus sicut et confiteantur. et hoc. propter. xv. gradus quibus ascendit ad celum. Item. xij. propter dona spiritus sancti de quibus Mat. lxxi. xij.

4

5

6

7

8

9

Allegorice dicitur errore iudeorum et gentium ante conversionem eorum.

Cuius que dicitur erat in celis. scilicet quoniam si terrestris domus nostra huius habitacionis dissoluatur quod edificatione ex deo habemus domum non manufactam eternam in celis quod hoc fecit dominus eis non eorum meritis sed pura misericordia.

Moraliter de confessione sacramentali.

Qualiter dyabolus dispergit multos per diversas peccata in regiones sed eos deus colligit

margin notes on the left side of the page, including 'Qualiter dyabolus dispergit multos per diversas peccata in regiones sed eos deus colligit' and other smaller fragments.



legis premebatur. et ita vincti erant suis peccatis exigentibus. unde subdit.

**Quia exacerbauerunt eloquia dei: et consilium altissimi irritauerunt.**

**Exacer. elo. do.** .i. deū in eloquijs suis: vel deū loquentē p scripturas: vel p legē naturalē scriptā i cordib? eoz? z dicentē ydola nihil eē z ipm ventur? in carne s p mū nolu erūt credere gētes. Scdm iudeiz sic (exacerbauerūt) deū in suis eloquijs: vñ Job. xv. dñs quasi exacerbatus dicebat de iudeis si nō venissem z locutus fuissē eis peccatū nō haberēt. nūc aut exca. nō hnt de pctō suo. (z cōsiliū altissimi) .i. dei q nō dicebat tm mō: s z p fulebat vt errorē talē relinquerēt (irritauerūt) nolētes ad illud attēdere: et nō sūt digni vt impune ferrent: qd tantū consiliū irritabant unde subdit de pena.

**Et humiliatum est in laboribus cor eorū et infirmati sunt nec fuit qui adiuuaret.**

**Hu. ē i zc.** .i. s. hūiliatiōis p fusiōis z abiectiōis (cor e.) s. gētiū i labore ydolatrie: z iudeoz i labore sacrificioz (z ita infirmati sē) i se: vñ de synagoga dī Jere. xv. Infirma ta ē q peperit sepe filios. J. Reg. ij. z q multos bz filios infirma est (nec fuit qui adiuuaret) ex dominibus supple sed tm ex deo: unde sequitur.

**Et clamauerūt ad dominum cū tribularētur et de necessitatibus eorū liberauit eos**

**Hoc supra expositum est.**

**Et eduxit eos de tenebris et ymbra mortis et vincula eorū dirupit.**

**Eduxit eos de tene.** Ignorātie ad lumē fidei (z d ymb. mor.) .i. de pctō ad veritatē vite q ē vita grē (z vinda eorū diru.) .i. medicatē (z ferrū) vt. s. ampli? nō haberēt fa mē z defectū vbi dei nec indomabilis esset eoz? p suetudo mala: s de cetero assuescerēt se bono: z q nō suis meritis sed de diuina misericordia factum est hoc.

**Confiteantur domi no misericordie eius et mirabilia eius filiis hominum.**

**Hoc supra expositum est.**

**Quia cōtriuuit portas creas: et vectes ferreos confregit.**

**Hoc p pōt exponi de rpo** z de portis inferni q s p riuuit z cōfregit: vñ Esai. xlv. portas ereas conterā z vectes ferreos p rringā. supra Atollite portas p n. ve. zc. z hoc significatū ē Judi. xvj. vbi dī q Sanson dormiuit in gaza vsqz ad mediā noctē in de p surgens apphendit ambas porte fores cū postib? z sera ipositasqz bueris portauit ad verticē montis q respicit bebron. p sanson intelligit rps. p gaza infernus. p dormitiōne sansonis mors rpi z cetera pōt psequi q voluerit: vel sic (q cōtriuuit portas ereas) .i. cōfuitas p cupiscētiās q tenebat eos ne exirēt de pctō (z vctes ferreos cōfregit) .i. dyabolicas suggestiōes q qsi vctes fortes portāt p dīctas portas ereas z ferreos ponit. p fortitudine z ē sensus q virtus dei difficultates vincit et hīs contractis.

**Suscepit eos de via iniquitatis eorum. ppter iniusticias enim suas hūiliati sunt**

**Suscepit eos de via iniq. e.** vt poneret eos i via eqta q sūe: z bndico (ini. eoz. ppter iniusticias ei suas bu. sunt) non humilitate dētus s hūiliatiōe delectatiōis: vt sic (ppter i. iu. suas) .i. qz dī Roma. x. Ignorātes dei iusticiā suā qre bāt statuere (hūiliati sunt) bona hūiliatiōe. i. inuenerūt se nihil posse sine deo. Moralit. sedētes in tene. h tangitur mltā icōmoda circa pctōres (sedē.) ecce p tinaia siue pferātia i malo (i tene.) ecce ignozātia (z vñ. mor.) ecce culpa (vinctos) ecce pena (i medicatē) ecce penuria (z ferro) ecce obstinatio. sedēt q z morāē i pctis fm q dicit Jo elis. J. cōputruerūt iumēta in stercore suo. Eccl. xl. duas gētes odit aīa mea. Tercia aut nō ē gēns qz oderim q sedent in mōte seyr z phylisim z stultus ppls q habitat in sicchimis. i. anari luxuriosi supbi mons em seyr ē cōgrega-

tio diuitiaz qz seyr interpretat byspidus vel pylosus ibi sedent ita sicut q nō possunt auelli phylisim potione cadentes z significat luxuriosos stultus ppls sunt supbi qui habitāt in sicchimis qd interpretat humerus. sunt em humero si z nō sunt gentes: imo gygates qz ambulāt in magnis z in mirabilib? sup se (in tenebris) ecce p mū qd ē in peccato. s. excecatio mētis. Scdo sequit (ymbra mor.) imo vt re mors: qz postqz dyabol? excecāt boiem p suggestiōne z delectatiōne interficiat eū p psumum z opatione: vñ signa tū ē hoc. iij. Regū. xxv. qz cū babylonij appbenderūt Se. decbiā suffoderūt oculos z postea adduxerūt eū in baby lonē: vbi sicut dicit Hiero. turpi morte mozi fecerūt: z pnt assignari multe cause quare pctm dī (ymb.) .i. similitudo mortis z pctō: silis mortuo. Pūmo qz in pctō ē sepatio a vita aie. i. a deo q ē vita aie. Esai. lix. Iniquitates vre diuise rūt inter vos z deū vestrmu: z pctā vra absconderūt faci em ei? a vobis. Scdo qz pctōz efficiūt ponderosus p igna uia. Job. vij. Factus sum mibimetipsi grauis cur nō tollis peccatū meū zc. p. Filij hominū vsqz qz gūi cor. z b notat h cū dicit (vinctos) Tercio qz nerui nasus z labia retrahunt et decurtant p amorē p pū. Pbyl. iij. Qm que sua sunt querūt: et hoc notat h cū dicit (in medicatē) qz p pūis amor sp medicat. Prouerb. xxx. Sanguis iuge due silie sunt dicētes affer affer. bec sūt amor delicias z amor diuitiarū: z vterqz ē ex p pūo amore. Quarto qz sit immobilis p obstinatiōne. Eto. xv. Fiat immobiles quasi lapis. z hoc tagit h cū dicit (z ferro) .i. ferrea volūtate Aug? in cōfessione. ligat? crā nō ferro alieno: s mea ferrea volūtate. Quinto qz amittit omnē sensum nō em videt p sētē statū suū siue potius casum nec odorat bonū odorez celestium nec fetorez pctōz. Itē nō gustat qm suavis est dñs nec audit verbū dei p. Furor illis fm similitudinē serpentis: sic aspdis surde z obturātis aures suas. Itē tactu nō sentit labore z dolore in quo ē Prouerb. xxij.erberauerunt me et nō dolui traxerūt me et ego nō sensi. Itē nō erubescit p impudentiā. Jere. ij. Frons mulieris meretricis facta ē tibi noluisi erubescere. Sexto qz fetet p infamiā. Zacharie. v. Edificet ei dom? in terra sannaar qd interpretat fetoz dentū Jo el. ij. ascēdet fetoz eius et ascēdet putredo eius qz supbe egit. Septimo qz putrescat p morā sicut dicitū ē supra Jo el. j. cōputruerunt iumenta in stercore suo. Octauo qz iam rodit verme cōscientie. Jere. ij. arguet te malicia tua. Nono qz abominabilis ē per peccata horrozem z vilītatē. Jere. ij. qvilis facta es nimis iterās vias tuas. Decimo quia frigidus est p omnis amoris spiritalis extinctionem. Jere. vj. Sicut frigidā facit cyster, na aquam suam: sic frigidam facit maliciā suam Andecā mo quia ab amicis etiam cōtemnit ab angelis Jere. iij. contempserunt te amatores tui tandem sepeliūt in inferno sicut diues epulo Luce. xvj. Et sicut in terra comedī corpus a vermibus. ita anima in inferno Esai. vl. ver mis eoz? non morietur (quia exacer. eloquia dei) peccatores exacerbant eloquia dei dupliciter. Pūmo quia verba eius q dulcia sunt z amabilia quasi acerba respuunt. p. M dulcia faucib? meis elo. tua sup mel ori meo. Esai. v. Geb qui dicunt bonū malū z malum bonū ponētes amarū in dulce z dulce in amarū. Secundo quia puocat ira z eius vt eis acerba z aspera loquat p. tunc scz in die iudicij loquet ad eos in ira sua p. Ipe libe. me de laqueo vnanantiū et a vbo asp. s. ab illo. Itē ma. in ig. eter. infra In memoria eterna erit iustus ab audi. mala nō time. Alud autem merito sustinebūt ppter hoc quod sequitur (quod conf. altissi. irri.) id est irrituz fecerunt nolentes ei acquiescere vicēti vade z vende omnia que habes. Mat. xix. zc. Prouerbio. j. Desperastis omne cōsiliū meū ego quoqz in interitu vestro ridebo zc. multum indignaret vnus magnus homo si vnus de seruiensibus suis nollet acquiescere suo consilio multo fortius nō est mirū si dominus irascitur eis qui consiliū suū despiciunt quod eis vitale est ad vitam: z si non credunt ei morietur: z ipse in interitu ridebit. i. non curabit succurrere eis. Dñs autē qui non vult mortem peccatoris: s vt cōuertatur z viuat quādoqz ipedit peccatores ne possint pficere qd p cupiscunt

Quali ē pctōz assilaf mor. tuo ex mulq pditiōib?

Pctōres ex. acerbant elo qa dñi dnple

11

12

13

14

15

16

17

Figura d Sansone.

Moralit. nō mltā icōmoda circa pctōres.

Marginal notes on the left side of the page, including references to other parts of the text and commentary.



em bō ē i pctō ē in via ad portas mori eterne: z quātom a  
 gis peccat tātomagis appropinqr. cū aut mori i pctō tūc  
 intrat portam mortis: et dñs de sua mīa multos reducit  
 qui iam vsq; ad portam appropinquauerant. Sapientie  
 rvi. Deducis ad portas mortis z reducis: z quomō redu-  
 cit imittēdo tribulatiōes exteriores z interiores q̄ cogūt bo-  
 minē clamare ad deū z reuerti de via sua mala: vñ sequit̄  
 (z da. ad do. cū tri. z de nece. e. li. eos) hoc s̄. expositus est  
 (misit vñ s̄. f. vñ p̄dicatiōis qd̄ mittit p̄ p̄dicatores (z  
 sana e.) ifundēs vulnerib; eoz; vinū corectionis z rep̄bē-  
 sionis acute: z oleū p̄solatiōis. Predicator ei z platus in-  
 telligunt p̄ samaritanū illū q̄ Lu. x. alligauit vulnera sau-  
 ciat infundēs vinū z oleū. Greg. Necesse q̄ppe ē vt q̄cū-  
 q; sanādis vulnerib; p̄est: vino mortū doloris adhibeat i  
 oleo mollicie pietatis quaten; p̄ vinū mundent; putrida.  
 p̄ oleū foueant; sanāda. iō etiā p̄dicatores z plati in mult;  
 locis canes vocant;: q; mordēt; dentib; z lambunt; lingua.  
 Si vō nō velint sanari nec p̄ oleū nec p̄ vinū tūc sūt p̄ cen-  
 surā eclesiasticā cōpellēdi. vñ addit (z eri. eos de iter. e.)  
 q. d. violēt; eos cōpescuit ne p̄cipit; se in iteritū. vñ po-  
 tius vt exirēt de iteritu pcti. pctōres ei sunt sicut frenetiā  
 q̄ se in mortē p̄cipitare nō timēt; s̄ boni plati eos sicut dile-  
 ctos filios ligāt z vberāt cū eos vt excoicatiōe vel interdī-  
 cto aut pecuniaria coercerent sicut cōminabat; Paulus. j.  
 Cor. v. Ego iudicauī eū q̄ sic opatus ē i noie dñi nri iesu  
 xp̄i tradere bñdī boiem satbane i iteritū carnis. vt spūs  
 saluus fiat i die dñi nri iesu xp̄i. sicut; ḡ paul; volebat euz  
 eripe de iteritu aie etiā p̄ iteritū carnis sic facit ip̄e dñs  
 cū p̄ tribulatiōes z infirmitates z paupertates p̄pellit boiem  
 cessare a pctō. vñ petit; p̄. iplē facies eoz; ignominia z que-  
 rēt; nomē tuū dñe ex hñs oibus laudādus ē de; vñ sequit̄  
 (cōfi. dñō m. ei; z mira. e; fi. bo) vt s̄. expositū ē (z sacri-  
 cēt; sacri. laudis) D̄sec vl. tollite vobiscū vba z dicite oēm  
 aufer; iniquitatē z accipe bonū z reddem; vitulos labioz;  
 nostroz. Hec aut; oblatio v; fieri nō ex tristitia aut ex ne-  
 cessitate bylare em; datore diligit de; q̄. Cor. ii. vñ subdit  
 (z annū. opa ei;) nō sua p̄ria (in exultatiōe) p̄. Venite  
 audite z narrabo oēs q̄ timetis deū quāta fecit aie mee. z  
 addit ad ip̄um ore m. clamauī z exultauī sub lingua mea.  
 Et nota q̄ est multiplex sacrificiū qd̄ fit salicet.

**S** Multiplex sacrificium.

- De carne. s. ieiunū. Rom. xij. Exhibeat; cor. vestra zc.
- De aia. s. cōtritiō vel deuotio. p̄. Sacri. deo spi. cō. zc.
- De reb; s. ela. Eccl. xxxv. Sacrificiū iusti accep. est zc.
- De ore. s. oro p̄. Sacrificiū laudis honorifi me.
- De pedib; peregrinatio. Eccl. xxxv. Salutare sacrificiū
- De dorso disciplina. Ecclesiasti. vij. datū brachioz; tuoz;  
z sacrificiū sanctificationis offeres dñō.
- De renibus cōtinētia. Leuit. vj. Hec est lex sacrificij qd̄  
offerunt sibi.
- De oculis lachryma. D̄sec. ii. Non placebunt domino  
sacrificia eius.
- De auribus auditus sermonū dei. Proverb. iij. Fili au-  
sculta eloquia mea zc. j. Cor. x. omnia in gloriā dei facite.

**Qui descendunt mare in nauibus: facie-  
tes operationem in aquis multis.**

**Z** Allegorice de persecu-  
onib; mar-  
tyrum.

Quia ps de seculi tēpestate q̄ ē quarta tētatio z est alle-  
goria de p̄secutionib; martyz. Moralitas de tentationi-  
b; iustoz; Allegorice sic legi p̄t supra dixerat de iudeis cō-  
uersis q̄ annūciēt opa ei; exultatiōe z p̄cipue illi hoc de-  
bēt facere (q̄ def. ma.) s. apli z alij martyres z doctozes q̄  
de irēm vbi ad lram q̄si i mōte p̄gregati erāt: z de syō mi-  
stica. i. de p̄teplatiōe sua descēdūt i mare. i. i seculū. Esai. ij  
de syon eribit lex z vñ dñi de irēm: z B vt sunt (i nauib;)  
i. i ecclēsijs q̄ in seculi p̄cellas laborāt (facient. ope.) s. i.  
opus euāgelij. s. p̄dicātes (i aq̄s mul.) i. i poplis multis.  
Apo. xvij. aque multe ppli multi: vel (in aquis mul.) i. i  
tribulationib; mult; quas sustinerūt. s̄ nō p̄ hoc dimi-  
serūt opus euāgelizādi: vñ apls dicit. ij. Th. ij. Memor-  
esto dñm iesum xp̄m resurrexisse a mortuis ex semine da-  
uid fm euāgelij meū in quo laboro vsq; ad vincula. sed  
verbū dei nō ē alligatū. q. d. ligatus sum: sed tamē ligatus  
p̄dicare nō cesso nec mirū si p̄pter tribulatiōes nolebāt de-

sistere a predicatione.

**Ipsi viderunt opera domini: z mirabilia  
eius in profundo.**

24

Considerunt op. do.) s. miracula eius q̄ fecit coras eis: sicut  
Mathe. xvij. transfigurationē z alia multa (z mira. ei; in  
psun. aqua.) i. in passiōe sua q̄ mirabilia etiā res insensibi-  
les sentientes tacere nō potuerūt. s̄ velū templi scissum ē  
z terra mota ē. z petre scisse sunt. z monumenta apta sūt  
zc. Mathe. xxvij. iō dixerūt Petrus z Joh. Acc. iij. Non  
possum; q̄ vidim; z audiim; nō loqui dico q̄ descēdūt  
in mare. s̄ nūquid tranquillū est eis mare. nō quia.

**Vixit et stetit spiritus procelle: et exalta-  
ti sunt fluctus eius.**

25

Vixit do.) i. p̄cepit vel p̄misit (z stetit) i. immobilis p̄mā  
sūt z inhorruit (spi. p̄cel.) i. tyrannica p̄secutio (z exalta-  
ti sunt fluctus eius) quomodo ecce.

**Ascendūt vsq; ad celos z descēdunt vsq;  
ad abyssos anima eoz; in malis tabescebat**

26

Ascē. vsq; ad ce.) cū p̄ deū elatiōes erigūt blasphemān-  
tes nomē xp̄i (et descēdūt vsq; ad abyf.) cū veniūt ad de-  
sperationē z metū. vel etiā ad gebennā. sicut inuenim; de  
multis tyrānis q̄ p̄ (ascēdebāt) deū blasphemātes. s̄ po-  
stea (descēdebant) timentes z quādoq; in infernum ruen-  
tes. sancti vō inter tormēta nō excitabant; ad iram. sed ad  
compassionē. vñ addit (anima e.) scz scōz; inter tormen-  
ta p̄ssoz; (in malis) i. p̄ malis p̄secutorib; (tabescebat)  
id ē resoluēbat; ad cōpassionem. vnde orabant; p̄ p̄seque-  
tibus sicut habet; de beato Stephano. Acc. vij. in fine. vl  
sic (ascēdunt flu.) p̄secutionū (vsq; ad ce.) id est vsq;  
ad maiores sicut apostolos (et descē. vsq; ad abyf.) id ē  
vsq; ad minores vel de ip̄is sanctis dicit; (ascē. vsq; ad  
ce.) inter tormenta oculos cordis ad deū leuando (et de-  
scē. vsq; ad abyf.) inquantū homines tormenta boren-  
do. quia (et anima eorum) id ē animalitas (in malis) id ē  
in tormentis (tabescebat) per horrorem sicut z anima ip̄i  
us xp̄i qui dicit; Mathe. xxvj. Tristis est anima mea vsq;  
ad mortem. z quō tabescebat subiungit dicens.

**Turbati sunt z moti sunt sicut ebrius. et  
omnis sapientia eorum deuorata est.**

27

Turbati sunt) q. d. vsq; ad hoc q̄nq; veniebāt q̄ vacilla-  
bant z nesciebant qd̄ agere deberent: vt ebrius. vnde ad-  
buc dicit; (z ois sa. co. deuora. ē.) s. absorpta a nimia tribu-  
latione sicut. ij. Cor. s. dicit; ap̄lus. Nō em; volo vos igno-  
rare fratres de tribulatione nostra q̄ facta ē in asia. qm̄ su-  
pra modū grauati sumus ita vt tederet nos etiam viuere  
z ip̄i in nobis etiam responsū mortis habuim; vt nō si-  
mus fidentes in nobis sed in deo p̄pter hoc bene dicit; (sa-  
pientia eorum) q. d. nō dei sapientia deuorata est qui scit  
semper suos iuuare. vnde sequitur.

**Et clamauerūt ad dñm cū tribularentur  
et de necessitatibus eorum eduxit eos.**

28

Clama. ad do. cū tri.) inter tormēta orando (z d̄ nece. e.  
edu. eos) dando patientiā vt vincerēt z postmodū provi-  
ctozia dādo coronā quā p̄siderātes nō solū patiēt; sed z  
libenter tormēta sustinebāt. vnde z sequit̄.

**Et statuit procellam eius in auram. et si-  
luerunt fluctus eius.**

29

Sta. p̄cellam eius in au.) id ē impetū tormentozum le-  
uem eis fecit z tolerabilem. Gregorius. Consideratio p̄-  
mij minuit vim flagelli. vnde de beato Stephano dicitur  
Lapides torrentis ei dulces fuerunt (et siluerunt) id ē nō  
clamauerunt (fluctus eius) scz maris. id est tyrannozum  
p̄secutiones que dicuntur non clamare quando i eis q̄  
patiuntur clamorē murmuris vel blasphemie nō excitant;  
ē ḡ sensus (siluerūt flu. e. i. nō fecerūt sanctos murmurare.  
vñ de martyrib; cātat ecclia cedunt; gladijs mo. bidē. nec  
murmur resonat nec q̄rimonia: s̄ corde tacito mēs bñ cō-  
scia p̄seruat; patiam. bec aut; paciētia causa ē p̄solatiōis in  
animabus sanctis. vñ addit.

Psalmus

30 Et letati sunt quia silueruntz eduxit eos in portum voluntatis eorum.

31 Et letati sunt Act. v. Habat apli gauderes a cōspectu cōci li qm̄ digni habitū sunt p noie ihū p̄tūmēliā pati. parum autē eēt hoc nisi p̄mūū eternū haberēt de quo subdit (z de duxit eos) .i. de maris procellis duxit (in por. vo. e.) .i. ad portū salutis quem volebant z toto corde desiderabāt: et de hīs omnibus laudandus est dominus: vnde sequitur

32 Confiteantur domino misericordia eius z mirabilia eius filiis hoim

33 Et exaltent eum in ecclesia plebis z in cathedra seniozum laudēt eū.

In ecclē. ple. .i. plebs de ecclē. s. minores exaltēt eū et glorificēt (z i cathē. senio.) .i. illi q̄ sunt i p̄lationibus (lau dēt eū) q. d. ab oibus laudēt. p coronis: qz de q̄libet statu p̄duxit ad coronā martyrii: videlz de subditis z de p̄latis. Itē de p̄iugatis z p̄tinctibus z p̄latis. Moralit. (q̄ descē ma.) eodē mō p̄t legi moralit de p̄dicatoribz q̄ lectū est su pra de aplis z martyribz (qz vt annū. opa ei? descē. ma.) id ē feculū (i nauibz) .i. in ecclēsijs vt dicit ē. Et nō. q̄ dic descēdūt qz viri sancti z p̄dicatores boni habitāt mente z desiderio i celo nō i terra: iō descēdūt qz terrenis. p̄ descē dūt. Et nota qz tria genera hoim descēdūt mare i nauibz. scz piscatores: mercatores: z pyrates: boni p̄lati z p̄dicato. res sinceri q̄rētes tñ salutē aiay sunt piscatores q̄ bamo xbi p̄fices. i. curiosos mūdi attrahūt z hī sunt laudabiles. Jeremi. xvj. Ecce ego mittā piscatores multos dicit dñs z piscabunt eos. Mathei. iij. Faciā vos zc. mercatores sunt mercenarij q̄ licet p̄dicēt bona nō tñ hoc faciūt pure p salute aiay: s̄ p̄p̄ comodā t̄pale z hī sūt tolerabiles. p̄ p̄ter bonū qd sequit de sua p̄dicatiōe: vñ Phil. j. quid ei dū omnimodo siue p occasione siue p vitate xps annūciat i hoc gaudeo s̄z gaudebo. Luce. xvj. quātū mercenarij zc. Pyrates sunt fures z latrones q̄ subditos expoliāt excozi. ant maclāt z p̄dāt: z hī sūt dānabiles z reprobandi. Job. x. q̄tēt venerūt zc. Ecclē. xlij. q̄ nauigāt mare enātrāt peri cula eius z audītes auribz nris admirābimur. Vñ alt̄ ma re ē amara p̄na nauis religio quā intrāt multi vt p mare p̄nie trāspoztet eos ad portū salutis de q̄ postea cōcludit dīcēs (deduxit eos i por. volū. e.) s̄ anq̄ veniāt ad portuz oz eos multa videre z sustinē in mari de q̄bus b̄ p̄p̄ba lo quit anq̄ de illo portu subiūgat s̄ q̄ vult puenire ad por tū oz fortiorē z magis itegrā nauē eligere qz q̄ intratna. nē fractā piculo se exponit: frangit autē nauis religionis q̄ subest p̄p̄ aq̄. i. doctrine z tribulatiōis. tūc ei terre col lidit. i. terrenoz amozū z sic frāgit. iij. Reg. vl. Naues cō. fracte sunt i syogaber qd̄ interpretat sustollēs doloze collū sublimiū. i. religiosoz q̄ sustollit z subtrahit: qz doctrina facit boiem cognoscere defectus suos: vñ scndū z dolen. dū ē: vñ Ecclē. j. q̄ addit sciam addit z doloze. subtrahit etiā doloze istoz collū q̄ tribulatio z austeritās religiois nō habet: z in ista doloze sublatiōe p̄fringunt naues ml̄ te z piclitanē q̄ in nauibz sunt: vñ querēda ē copia aquay iō bñ subdit (facientes opationē i aqs multis) singl̄r dicit (opationē) qz vñū ē necessariū: z quid est illud vñū et illa opatio. Solo. Phil. ij. cū metu z tremore vestraz salutem opamini: hec opatio efficit (in aquis mul.) doctrine et tri bulationis: qz doctrina docet viā z tribulatio viget ne de viā ereat: vñ Grego. mala q̄ nos hic premūt ad deū nos ipe cōpellūt. Osee. ij. septiā viā t. spinis. i. punctione tribu. lationū: lz autē dicat (facientes opa) nō tñ sibi s̄ deo to. tñ debent attribuere qz ipe qui facit opa. Esai. xxvj. omia opa nra opatus es i nobis dñe: vñ bñ sequit (ipi videēt) .i. cognouerūt in se (opa dñi) .i. qz deus illa opa q̄ faciunt facit in eis: vñ Phyl. ij. Postq̄ dixit apls vestraz salutem opamini subijungit statim de ei ē qui opat in nobis: vel. le z p̄ficere p bona voluntate (z mirabilia eius) .i. mirabi. le misericōdiam p̄. Mirifica misericōdias t. q̄ sal. fa. sperātes in te (in p̄fundo) .i. eis qui sunt in profundo petōz. de quo Proserbi. xvij. Impius cū venerit in p̄fundū peccatoz

Moralit de p̄dicatoribz?

Tria genera hoim descen. dūt mare i nauibz sp̄ualit.

Naues ē reli. gior q̄lic cō. fringit: z ml̄ ti piclitanur in ea.

z tenuit in hoc p̄fundo facit deus mirabilē misericordiā: qz p̄tēntē nō dānat: s̄ ad penitentiā reuocat. Grego. us. cōtēntē se videt z reuocat: vñ (in p̄fū. maris) .i. p̄nie vident sancti (mirabilia) illa de quibz. Exo. xij. aque erāt eis p muro a dextris z a sinistris: qz bō q̄ ē in penitētia de fendit in p̄speris ab elatione z in aduersis a desperatiōe. hoc ē in p̄fundo p̄nie nō tñ in sup̄ficie sicut ypocrite. licz aut defendat a pctō: nō tñ a tentatione qm̄ mentē pulset: qz dñs p̄mittit tentationē venire ad bonū boīs q̄ tentat: vñ sequit (dixit dñs: z stetit sp̄s p̄celle) .i. tentatio (et ex al. sunt fluc. e.) s. suggestiones z motus z cuiusmōi tenta. tiones habeāt subdit (ascēdunt vs. ad cc.) tentati de p̄fū. ptione (z descē. vs. ad ab.) tentati de desperatiōe (aia eoz in malis tabe.) .i. in pena p̄nie vel in tentationū labore p̄ tentationū pusillanimitatis z accidiē: vel de p̄tēplatiuis p̄t dicit qz (ascēdūt vsqz ad celū) de actiuis qz (descē vsqz ad aby.) Genes. xvij. vidit angelos ascēdentes z descen dentes z vtrozqz (aia in ma. tabe.) p̄tēplatiuoz (i ma lis) .i. pena quā ptulit xps. Treno. iij. recordare paup̄tatē z transgressionis mee abstinēti z fellis memoria memo ero z tabescet iu me anima mea. actiuoz aia in malis. p̄. ximoz tam pene q̄ culpe. ij. Cor. xj. Quis infirmat z ego nō infirmoz: quis scandalizat z ego non vior: fm̄ autē p̄i mā expositionē p̄cedemus ad sequentia (turbati sunt) in vi irascibili.

Admiratiōis in rationabili. Cañ. vj. Anima mea tur. bata est p̄pter quadrigas aminadab.

Dolozis iu p̄cupiscibili. ps. Anima mea turba. ē val. zc.

Timozis in irascibili. Mathei. ij. Audiēs aut herodes turbatus est z omnis zc.

Occupationis in omni vi. Luce. x. Martha mar. sol. es z tur. er. plu. (z moti sunt si. ebr.) in cōcupiscibili q̄ titubat in tentatione (z ois sa. co. deuo. ē) in rōnabili q̄ discretio. nē z iudiciū amittit z nescit bō quid possit agere: sicut di. cit susanna. Dan. xij. Angustie mihi sunt vndiqz z qd̄ eli gam ignozō s̄ sicut dicit. ij. Para. xx. Cū ignozemus quid agere debeam? hoc solū habem? residui vt ad te dñe oca. los nostros dirigamus vnde sequit (z dama. ad do. cum tri.) silt z de susanna dī ibi. Exclamauit susanna voce ma gna: exclamauit autē z senes aduersus eam hoc cōcordat ad lram. mystice etiā cōcordat quia susanna interpretatur obtinuit gratiam z significat animā p̄tēntē q̄ fortiter cla mat z gratiam obtinet: vnde postea de ista susanna dice. bat Daniel s̄ non filia iuda sustinuit iniq̄tatē vñ z filia iu da. i. cōfessionis ē anima confitens q̄ nō sustinet iniq̄tatez maloz senū s̄ exclamat contra eos. Ipi aut clamabāt cō tra eam. isti senes z inueterati diez maloz: sunt fomes et mala consuetudo. Haruc. iij. Inueterasti in terra aliena z bec sunt due male necessitates: q̄ tamē cōtra clamantes nō p̄ualent (s̄ de necessitatibus eo.) istis (eduxit e. dñs) b̄ facit dñs quādo animā de coipe educit. dum est bō viuūt semp est quasi vallatus istis necessitatibz vñ quidaz dixit. Par erit bec nobis semper dum vita manebit.

Cum pecore infirmo que solet esse lupis. Idco clamat apls. Infelix ego homo zc. Romano. vij. vel ps. Educ de carcere zc. Et nota qz iste versus quater ponit in hoc ps. in primo autē dicit (eripuit) in duobus sequentibz (libe. rauit) z in vltimo (eduxit) primo em̄ est homo eripidus de ore leonis. s. diaboli fm̄ qz dicit alibi. Salua me ex ore leonis. z tandem educendus de carcere ad beatitudinem ps. Educ de carcere animā meam. licet aut in hac vita de nece. non educat omnino. tamē ipas necessitates enume rat vt non p̄ualeant: z tentationes mitigat vt non nocent sed iuuent vnde sequitur (z sta. p̄cel. e.) .i. asperitatē tentationis (in auram) id ē in tranquillitatem. Tobi. iij. Post tempestatem tranquillū facis. vel (p̄cel. e.) .i. ma ris in ipam tentationem que mare. i. penitentiam turbat. (statuit in au.) id ē ad vilitatem conuertit. aura. n. iuuat naues quas impedit procella. j. Cor. x. faciet cum tentati one. puentum. i. faciet vt qui tentatur in tentatione luere tur (z siluerunt flu. e.) id est motus quos tentatio excita. bat. Marci. iij. Dixit dñs mari tace z obtumescet. Ecclē. xlij. in sermone eius siluē ventus. post hoc sequit in. ani.

Turbatio q̄. druplex i boie

Verfus.

Vertical text in the right margin, partially cut off.

ma quoddam gaudium magni: Unde subdit (et letati sunt) q: siluerunt fluctus temptationum...

Confessio penitentium quadruplex.

Confessio penitentium quadruplex. Confessio penitentium quadruplex. Confessio penitentium quadruplex.

33 Posuit flumina in desertum: et exitus aquarum in sitim.

Allegorice De tota ecclesia quae repulsa in desertum...

34 Terram fructiferam in saluginem: a malicia inhabitantium in ea.

Terra fructifera in saluginem. Terra fructifera in saluginem. Terra fructifera in saluginem.

35 Posuit desertum in stagna aquarum: et terram sine aqua in exitus aquarum.

Posuit desertum in stagna aquarum. Posuit desertum in stagna aquarum. Posuit desertum in stagna aquarum.

36 Et collocavit illic esurientes et constituerunt civitatem habitationis.

Collocavit illic esurientes. Collocavit illic esurientes. Collocavit illic esurientes.

37 Et seminaverunt agros et plantaverunt vineas: et fecerunt fructum natiuitatis.

Seminaverunt agros et plantaverunt vineas. Seminaverunt agros et plantaverunt vineas.

Seminaverunt bonis hominibus vel semine ubi dei (agros) id est mundum vel boies de mundo...

Et benedixit eis et multiplicati sunt nimis et iumenta eorum non minoravit.

Benedixit eis augendo gratiam quam est benedictio. augendo gratiam quam est benedictio.

38

Moralis.

Theologia

Qualis religio

Qualis religio per desertum significata posita sit vel ponatur in stagna aquarum.



bus Math. v. Beati q̄ esurunt & sitiunt iusticiam: tales em̄ intrant pauperē religionem vt deo iusticiā faciāt de seipsis (7) ipsi sic collocati (cōstituerunt ciuitatē) .i. ciuū vnitates p̄ p̄cordiā timorū vniūformitatē nō ad horā nec ad diē: sed (ciuitatē habitatiōis) in quo notat̄ perseverātia. ps̄. Ecce q̄ bonū & q̄ iocū. zc. (7 seminauerūt) semē vbi dei (agros) id est corda auditorū (7 plātauerunt) plātis virtutū (vineas) .i. anias vel cōscientias semināt quidē p̄dicādo: s̄ plātant & inserūt exempla p̄bendo Esa. xxvij. Qui egredient̄ impetu a iacob implebūt facies orbis semine. ad hoc autē q̄ semē vel plāta fructificet duo sunt necessaria: videlz P̄mo vt euellant̄ spine & vitiē viciōz. alioq̄n suffocatur semen & plāta Prouer. xxiij. Per agrū hominis pigri tranſiui et per vineā viri stulti & ecce totūz repleuerant vitiē opuerant sup̄ficiē eius spine. Iere. iij. Nouate vobis no uale et nolite serere sup̄ spinas. Sc̄do necessaria est plūua gr̄e sine qua nō crescit semē vel planta. Esa. xxx. dabit̄ plūua semini tuo vbiq̄q; seminaueris in terra cum bec duo sunt simul sequit̄ fruct⁹ boni opis de quo addit (7 se cerūt fruct. nati.) .i. bona opa q̄ sunt fructus natiuitatis. .i. naturales qz siles sunt semini. Sen. j. Lignū pomiferū faciēns fructū iuxta gen⁹ suūz. hic est fructus natiuitatis: de fructu autē innaturali Mat. xij. Dñe nōne bonū semē seminasti in agro. t. vñ q̄ bz sizaria Esa. v. Expectaui vt faceret vvas & fecit labruscas: & post expectaui vt faceret iudiciū & ecce iniq̄tas & iusticiā: & ecce clamor (7 bñdixit illis) de q̄bus dictū est (qđ seminauerūt ag. zc.) In b̄ em̄ merent̄ benedictionē gr̄e dei fm̄ q̄ dī Prouer. xj. Qui abscondit frumenta maledicet in pplis. bñdictio autē sup̄ caput vendentiū: & de bñdictione multiplicati sunt merito: qz vt supra dictū est. bñdictio dñi diuites facit Prouer. x. Multiplicati sunt & numero isti seminatores. s. paupes p̄dicatores (7 tñ iumēta eoz nō mino.) iumēta. i. inuamēta eoz id est necessaria victui q̄ nō minorauit dñs: licz eos multiplicauerit: qz ita defacili & magis libenter pascit centū vel mille sicut vñ: & q̄ eos multiplicat etiā necessaria eis pōt dare & vult Mat. xvj. Modice fidei qđ cogitatis in cordibus v̄is qz panes non habetis nondū intelligitis: neq; recordamini. v. panum & quinq; miliū boim zc. Mat. vij. Respiciēte volatilia celi que nō serunt neq; metunt neq; cōgregant in horrea & pater vester celestis pascit ea: nōne vos magis pluris estis illis.

Duo necessaria ad h vt semē vel planta fructificet.

Allegorice de hereticis q̄s aduersarios ecclesie patit̄ & q̄nt̄ pauci & multi dicant̄ et in se contrariantur.

Et pauci facti sunt: & verati sunt a tribulatione malorum & dolore.

Septima ps̄ de hereticis q̄bus q̄nt̄ civilibus bellis q̄nt̄ ecclesia quasi v̄o nūc quoq; de eisdē dicat de q̄bus supra loquebat̄ ita coniungit v̄ba (multiplicati sunt & pauci facti sunt) cū tñ de fidelibus dicat: multiplicati sunt: de hereticis v̄o (7 pauci facti sunt) ita v̄o cōiungit p̄pter cōia sacramēta p̄tinent̄ em̄ ad populū dei p̄ speciē pietatis nō p̄ veritatē. ij. T̄bim. iij. speciē quidē pietatis habētes: virtutē autē eius abnegātes: vñ. j. Jo. ij. ex nobis experit̄ sed ex nobis nō erāt: q̄ licz sint multi. bñ tamē pauci dicunt̄ qz ab vnitatē diuisi in qua sunt multi. multi ergo nūero: sed pauci sunt merito: vel potius nulli: nec soluz pauci (sed et verati sunt a tribulatione malo.) .i. demonū (7 dolore) suozum cordiū. Necesse est em̄ vt dolor & tribulatio illata infidijs demonū: eos sequant̄ q̄ actorē salutis reliquerunt nec em̄ tribulationē & dolozē: sed & discordiā & cōtradictionem habent inter se: vnde addit.

Effusa est contentio super principes: & errare fecit eos in inuio & non in via.

Effusa est quasi p̄ totūz (cōtentio sup̄ p̄ncipes) .i. sup̄ hereticarbas: qz eoz secte sunt contrarie: lz oēs simul sint cōtra fidē qđ significatū est in vulpib⁹ sanſonis: que lz haberēt caudas simul ligatas: tñ habebant facies diuersas: vel fm̄ aliā litterā (effusus est cōtemp⁹ sup̄ p̄ncipes) probato em̄ q̄ sunt heretici reproban̄ ab ecclesia & cōtempnūtur: sicut dicit Mat. v. Sal insatuatū foras projicit̄ & ab hoibus conculcat̄ (7 errare fecit) dñs (eos) .i. reliquit eos sibi nō dūcēs eos necq; regēs: vñ (errauerūt in inuio)

infidelitatis (7 nō in via) fidei de q̄ infra viā veritatis legit. Hic autē error de supbia eozum nascit̄ qz putātes se alii qđ esse cū nihil sint Gal. vi. Quancūcū in cogitatōibus suis & obscurat̄ insipiens cor eozū dicētes em̄ se sapiētes esse stulti facti sunt: sed ecōtrario dñs docet fideles viam & seruat eos ab errore p̄pter humilitatē suam qz de sua sapiētia nō p̄sumunt sed in captiuitate redigunt omnē intellectu suū in obsequiū xp̄i: vnde subdit.

Et adiuuit pauperem de inopia: & posuit sicut oues familias.

Adiuuit pau.) .i. fidelē eccliam q̄ se pauperē sensu reputat (de inopia) .i. p̄pter hoc qđ se inopē reputat nō de se p̄sumēs sed totā sp̄e in deo ponēs (adiuuit) dico ita qz eam in innocētia seruat nūerum fidelū multiplicat: hoc est qđ subdit̄ (7 po. sicut oues fami.) qđ sic legēdus est (posuit) illū vel illā pauperē. s. eccliam (familias) multiplicādo fideles (sicut oues) .i. in innocētia & simplicitate: in hoc etiā qđ dicit̄ p̄mo singulariter (pauperē) & de eodē addit pl̄r (familias & o.) inuuit qz iste vel ista paup̄ est. familie multe id est multe ecclie tñ vna est ecclia & vna ouis. bec autē tanta mysteria diu latentia: & ideo dulciter inuenta.

Videbūt recti & letabuntur: & omnis iniquitas oppilabit os suum.

Videbūt recti) p̄ fidē & vidētes (letabunt̄ & oīs iniquitas) hereticoz garris cōtra vnitatē ecclie (oppilabit os suū) cōuicta & cōfusa Job. v. erit egeno spes: iniquitas autē cōtrahet os suū. ex quo qđ dñs ita adiuuat pauperē. i. eum q̄ non de se sed de misericordia dei confidit.

Quis sapiens & custodiet hec: et intelliget misericordias domini.

Quis sa. & custo. bec) vt. s. nō de se p̄sumat: sed de misericordia dei confidat. hoc est qđ sequit̄ (7 intelliget misericordias dñi) nō sua merita & sic totūz legi sub interrogatiōe: vel pōt ibi terminari interrogatiō (q̄s sapiēs hic) .q. d. qui est sapiens (custodiet hec) vt. s. sit bñilis & pauperē se reputet (7) bñ d̄z hoc facere: qz si fecerit (intelliget mi. dñi) qz. s. de errore liberat egenū & de consuetudine praua & de naufragio qđ vniq; cōstituit em̄ in populo nō illo vbi sup̄bis resistit: sed in pplō suo vbi bñilibus dat gratiā. Ad. ralter (7 pauci facti sunt) immediate supra dicit̄ de pauperibus religiosis & multiplicati sunt nimis & iumēta eoz nō minorauit. Hic autē dicit qz v̄ cōtrariū s̄ nō est (7 pauci facti sunt) qz multiplicati in nūero & merito q̄tum ad vtrūq; (pauci facti sunt) in sui reputatiōe v̄ em̄ sibi q̄ pauci sunt nūero: vñ sp̄ ad alios attrahēdos laborant in quo se probāt p̄tinere ad tabernaculū ecclie & populūz dei. Mā cortina cortinā trahit: & qui audit dicit̄ vni Die re. xxiij. Hec dicit̄ dñs omni trāsmigrationi. i. omni religio nī multiplicamini: ibi. & nolite pauci esse numero. Item quāto magis multiplicant̄ merito tanto vidēt̄ eis q̄ pauciores & pauperiores sint Greg. Quāto mens dignior efficit̄ tanto sibi indigna vidēt̄. iste autē profectus crescit in tribulatione & q̄ vult p̄ficere oportet qz tribulationē sustineat: vñ sequit̄ (7 verati sunt) exterius a tribulatiōe malozū hominū. ij. T̄bi. iij. Dēs qui pie volūt viuere in xpo p̄secutionē patient̄ Esa. lix. & q̄ recessit a malo p̄de patuit & iterū (verati sunt) interiorius (dolozē) cōpassiōis. ij. Cor. xj. Preter illa q̄ extrinsecus sunt instantia. m. quotidiana sollicitudo oim̄ ecclesiarū q̄s infirmat̄ & ego nō infirmoz quis scandalizat̄ & ego nō vroz: potest etiā recte dici de istis in ecclesia (7 pauci facti sunt) nūero: quia supra dictū est dñs de celo prosperit̄ sup̄ filios ho. vt vi. si est intelligens aut re. tēi omēs dedi. simul inuti. facti sunt. non est qui fa. bo. non est vs. ad vñ: & vt veratio daret̄ intellectū auditū (verati sunt) sed quia duplex est veratio: interior & exterior. De exteriori dicit̄ (a tribulatione malozū) de interiori addit (7 dolozē) Deu. xxxij. Foris vastabit eos gladius & intus pauoz. ij. Eboz. vij. Foris pugne intus timores: & si quis querat vñ oriunt̄ bec mala in ecclesia de peccato prelatozū: vñ addit̄ (effusa est contentio sup̄ p̄ncipes)

Moralif. de religio sis pauperibus.

Vertical text in the right margin, likely from an adjacent page or a commentary.

id est sup platos ecclie q̄ cōtendūt nō pro aiabus s̄ pro di-  
gnitatib⁹ Lu. xxiij. Facta est cōtentio inter discipulos q̄s  
eorū videt̄ esse maior t̄ dicit (effusa) ad deuotandū abū-  
dantiā q̄ t̄m̄ effusa est: t̄ ita eos occupat contentio ista q̄  
oia alia q̄ facere tenent̄ postponūt: vñ Bern. Videt̄ om-  
nē eccliam feruere zelū solū p̄ dignitate tuēda bonoz: to-  
tū daf̄ vtilitati nihil inde est q̄ dñs cōtemnit eos sicut di-  
cit alia lra (effusus est cōtemp̄ sup̄ p̄n.) q̄ ergo ita sunt  
intenti circa cōtentiōes: nō p̄nt̄ studere vtilitati anima-  
rū nec meditari legē dei: vnde addit (t̄ errare fecit eos)  
Math. xxiij. Erratis nescientes scripturas (fecit) dico pu-  
nitue vel p̄missiue Esa. xij. Dñs misit in medio spiritū  
vertiginis t̄ errare fecit egyptū (in inuio) diuitiarū t̄ sup-  
bie q̄ sunt cause quare cōtendūt de diuitijs Bern. xiiij. Erat  
eorū substantia multa t̄ nō quibāt habitare cōiter: vñ t̄ fa-  
cta est rixa inter pastores gregū abraā t̄ loth. De supbia  
Prouer. xiiij. Inter supbos semp̄ iurgia sunt: in his inujs  
errant multi sequētes diuitias t̄ vanitatē: p̄pter p̄mū di-  
cit Eccl. xxxij. Beatus vir q̄ inuētus est sine macula: et q̄  
post aurū nō abijt: p̄pter vñ Bern. Ambulauerūt post  
vanitatē t̄ vani facti sunt (t̄ non in via) paupertatis et hu-  
militat̄: de qua Math. viij. Quā angusta porta t̄ artauia  
que ducit ad vitā Lu. xiiij. Cōtendite intrare p̄ angustam  
portā. in hac via non errat̄. Is multi stulticia t̄ errorem re-  
putant intrare viā istam Esa. xxxv. Hec erit vobis directa  
via itare stulti nō errent p̄ eā t̄ q̄ in hac via nō erret̄ ostē-  
dit cū subdit (t̄ adiuuit pauperē de inopia) .q. d. ip̄a ino-  
pia est ei adiutorij nec peccet (t̄ posuit familias) .i. cōuē-  
tus q̄ sunt obediētes alterius voluntati (sicut oues) .i. dat  
eis simplicitatē t̄ innocentia. Itē (sicut oues) .i. in ouib⁹  
t̄ gregibus t̄ sub pastore qd̄ est p̄tra religiofos exemptos  
Et nota q̄ dñs d̄ adiuuare pauperē de inopia: q̄ inopia  
a deo data multis modis adiuuat: videlz q̄.

Inopia et  
paupertas a  
deo missa  
multe mo-  
dis valis ē

- C** Humiliat. i. tollit occasione supbie q̄ est i diuitijs. Dicit  
xiiij. Adimpleti sunt t̄ saturati t̄ eleuauerūt cor suū.
- C** Retrahit a luxuria: q̄ nō habet vnde suū paupertas pa-  
scat amorē: e contrario diuitie excitant ad luxuriā Bern.  
dis valis ē y. Saturauit eos t̄ mechati sunt.
- C** Retrahit a gula sicut diuitie irritant Lu. xiiij. Nā babes  
multa bona recondita in annos plurimos: comede t̄ bi-  
be epulare t̄.
- C** Retrahit homines a vindicta Eccl. xiiij. Pauper lesus  
tacebit.
- C** Retrahit ab auaricia sicut diuitie excitant auariciam. j.  
Tibi. vij. Qui volunt diuites fieri t̄. Glo. Qui diuitias  
appetit cupere appetit.
- C** Retrahit ab ocio. Prouer. xvij. Nā laborantis laborat  
sibi: q̄ compulit illū os suum.
- C** Retrahit a superfluis expensis sicut diuitie faciūt eas fie-  
ri. ps. Abyssus abyssum inuocat: abyssus diuitiarū abyssus  
expensarū: q̄ vbi sunt multe diuitie: sunt t̄ multi q̄ come-  
dunt eas Eccl. v.
- C** Ab omni malo reuocat sicut t̄ diuitie sunt occasio ois  
mali. ps. Prodit̄ quasi ex adipe iniquitas coruz. j. Tibi. m.  
vj. Radix t̄.
- C** Facit deū sollicitū de hoie. ps. Ego aut̄ medicus sum et  
paup̄ dñs sollicitus est mei Deut. x. Dñs amat pegrinus  
t̄ dat ei victū atq; vestitū (videbunt recti) .i. boni boies t̄  
deū timētes videbūt p̄fectū supradictū religiois: t̄ ex hoc  
(letabunt) boni em̄ ex hoc letant̄ t̄ mali cōfundunt: vñ  
s̄ dicit (t̄ ois iniquitas op̄. os suū) .q. d. mali t̄ iniq̄ non ha-  
bent qd̄ dicant̄ s̄ eos supra: rex vō letabit̄ in deo. i. homo  
iustus q̄ se bñ regit: vel rex. i. platus ip̄ius religionis q̄ le-  
tat̄ in deo p̄fectu s̄ ditorū: vñ aplus Phil. iij. Fratres  
charissimi t̄ desideratissimi gaudiū. m. t̄ corona. m. (t̄ lau-  
dabunt̄ oēs q̄ iurant in eo) .i. q̄ se ei voto religiois astrin-  
gunt q̄ laudant̄ a bonis nō a malis: q̄ obstructū est os lo-  
quentū iniqua. j. De. ij. Sic est voluntas dei vt beneficien-  
tes obmutescere faciat impudentiū hoim ignorantiaz:  
vel sic (videbūt recti t̄) recti sunt q̄ ad celestia p̄ deside-  
riū erigunt̄ t̄ ad terrena p̄ amorē non incuruant̄ Cant. j.  
Recti diligūt te: non tua: isti vidēt̄ clare: q̄ nō excecant̄

pulvere terrenoz nec stercoz? birundinū: sicut Job.  
ij. s. tpalibus q̄ birūdines. i. sancti p̄nis v̄tutū volātes re-  
putant stercoza Phil. iij. Dia arbitroz vt stercoza. mult  
aut̄ sicut talpa que nō videt nec p̄t̄ viuere nisi in terra: s̄  
facti sunt vt aqla q̄ habet acutū visum: vñ nūc vident so-  
lē tamē p̄ speculū in enigmate: in futuro aut̄ videbūt facie  
ad facie: t̄ de vtraq; visione sequit̄ leticia: vñ addit (t̄ le-  
tabunt̄) vñ Prouer. xv. Lux oculoꝝ letificat aiām. Ecce  
siastes. xj. Dulce lumē t̄ delectabile oculis videre solem:  
ideo dicebat Job. v. Quale gaudiū mihi erit q̄ in tene-  
bris sedeo t̄ lumē celi nō video: sic erūt boni in leticia: sed  
nō sic impij nō sic: q̄ sequit̄ (t̄ ois iniquitas oppila. os su-  
um) .i. os omis iniqui opilabit̄. j. Reg. Impij in tenebris  
cōticescent: t̄ nō dicit claudet̄: s̄ (opilabit̄) in quo notatur  
maior dolor Prouer. xv. Suanis est boi panis mēdaci. i.  
p̄ctm̄ qd̄ p̄ delectationē blandit̄ t̄ refectionē p̄mittit: sed  
mentit̄ t̄ sequit̄ t̄ postea implebit̄ os eius calculo in quo  
notat̄ pena peccatoꝝ: calculus est lapis ignitus quo si os  
impletū fuerit vret illud: in quo notat̄ pene acerbitas: q̄  
ignitus. Itē q̄ implebit̄ notat̄ pene vniuersalitātē. Itē q̄  
lapis est notat̄ pene durabilitas: q̄ lapis q̄ implet os ma-  
ficari nō p̄t̄: transglutiri nō p̄t̄ nec expui: t̄ q̄ pauca sūt  
q̄ p̄dica cōsiderent. s. p̄fectū religiofoꝝ: gaudia iustoz  
penā reprobōꝝ querit (q̄s sapiēs t̄ custodiet̄ bec) .s. p̄di-  
cta. q. d. q̄s est ita sapiens vt velit custodire paupertatē in  
religione: rectitudinē in corde visum siue lumē in rōne: le-  
ticia in mente: penā reprobōꝝ in memoratōne. q. d. pau-  
cia sunt tales Deu. xxxij. Bens absq; consilio t̄ sine prudē-  
tia vñā sapient̄ t̄ intelligerēt ac nouissima prouiderēt:  
(t̄ intelliget̄ misericōdias dñi) q̄s multi recipiunt t̄ pauca in-  
telligūt̄ misericōdias dicit̄ plaliter: q̄ multe sunt dei misericōdie.  
Et beus Bern. septē assignat̄ misericōdias sicut dixim⁹. s. ibi  
Misericōdias dñi in eternū cātabo: q̄s t̄ h̄ p̄pter eos q̄ nō au-  
dierūt vel nō recolūt̄ possum⁹ repetere. Dicit̄ igit̄ beatus  
Bern. vij. in me inuenio dei misericōdias Prima est q̄ a mul-  
tis peccat̄ ad huc in seculo positū me custodiuit: p̄ma in-  
quā inter oēs quas mihi impedit̄: s̄ inter septē. Prima et  
h̄ tribus modis: occasiois s̄tractōne: resistendi data v̄tu-  
te: affectionis sanitate. Secūda miseratio fuit expectatio  
sufficiens q̄ tardabat vltionē q̄ indulgentiam cogitabat:  
longanimiter expectās electōne p̄destinatōis sue impleri  
volēs: t̄ qua nos dilexit̄ nimia charitatē. Tertia misera-  
tio fuit q̄ ad p̄niam me cōuertit concutiēs cor meū t̄ exci-  
tans vt auerteret meoz vulnera peccatoꝝ t̄ vulnera fen-  
t̄ret dolorē terrenis t̄ deducens ad portas inferi: t̄ melio-  
rez mihi cōsolationē in spirans spem indulgētie largiēdo  
Quarta misericōdia fuit q̄ suscepit̄ misericōdia: dicit̄ penitentē:  
sicem̄ ex toto indultit̄ t̄ tā liberaliter oēm donauit iniuriā  
vt iā nec dānet̄ vlciscēdo nec cōfundat̄ improp̄erādo: nec  
m̄n⁹ dilgat̄ imputando sequit̄ misericōdia. Quinta p̄ quā mi-  
hi cōtinenti deinceps et emēdatius viuendū p̄stitit̄ v̄tutē  
carnis cū p̄cupiscētis suis p̄ns seculū cū curiositatib⁹: su-  
is t̄ etiā ip̄m sathanā cū t̄p̄tatiōib⁹ suis cōtērendo s̄ pe-  
dib⁹ meis. Sexta misericōdia est grā p̄merendi bona eterna  
q̄ grā in tribus maxie cōstat̄ i odio p̄teritoꝝ maloz in cō-  
tēptu p̄ntium bonoz in desiderio futuroꝝ. Septia mise-  
ricōdia est spes obtinēdi: tria siq̄dē p̄sideo in q̄bus spes  
mea tota cōsistit̄ q̄ sunt charitas adoptōis: veritas pro-  
missionis: potestas redditiōis scio cui credidi et cert⁹ sum  
q̄ in charitate nimia adoptauit me: q̄ verax est i promi-  
sione et potens in exhibitiōne: h̄ est funiculus triplex qui  
difficile rumpit̄ quē nob̄ a patria nostra i hunc carcerem  
dimissum firmiter obsecro teneam⁹ vt ipse nos subleuet  
et trahat vsq; ad cōspectum magni dei h̄ sunt verba bea.  
Bern. cum quo ad illum cōspectū nos p̄ducit̄ ipse chri-  
stus qui est benedictus in secula seculoz amen.

Calculus  
quid sit.

Septē  
mias dei  
fm Bern.  
sibi factas

**Psalms CVII**  
**Paratum cor meum deus paratum**  
**cor meum: cantabo et psallā in glo-**  
**ria mea.**

**Paratum cor meuz) Titulus canticum ps. ipsi dauid.**

Ps. 107.